
Anders Eriksson (Hovedindlæg)

Herr president! Det här är en fråga som vi är väldigt eniga om. Det var en bra redogörelse ministrarna hade, och jag tyckte att också minister Perssons presentation var mycket bra.

Många av de gränshinder som de nordiska medborgarna råkar på kan faktiskt lösas utan lagändringar; de kan mera lösas på administrativ och praktisk nivå. Det tycker jag att vi ska ta vara på. Precis som kollegan Engblom sade presenterade jag i går ett förslag från Gränshindergruppen om att regeringarna mera aktivt skulle ge sina centrala myndigheter i uppdrag att identifiera och inrapportera regelverkskrockar, till exempel krockar mellan de regler man har i Finland och i Sverige. I förslaget ingick också att de centrala myndigheterna i sin löpande verksamhet ändrar och förenklar tillämpningen gällande nationella och europeiska regler som ställer till krångel för de nordiska medborgarna. Det låter som någonting självklart – eller borde åtminstone vara det.

Kollegan Engblom nämnde arbetet i förebyggande syfte, och därför ska jag inte gå närmare in på det, att försöka implementera EU:s direktiv. Det har i Gränshindergruppen visat sig att vi här märkligt nog har en källa till ganska många gränshinder.

Näringsutskottet har tillskrivit de ansvariga ministrarna. I Nordiska rådet gäller det ju att vara diplomatisk, så jag ska också vara det. Jag säger därför att mottagandet kanske var lite ljummet, och det är lite förvånande. Jag har inte riktigt svaret på frågan varför det är så att vi diskuterar i Gränshindergruppen, man diskuterar i Gränshinderrådet, och när vi diskuterar här så är alla väldigt eniga. Men när det sedan – där håller jag

faktiskt med kollegan Rundgren lite grann – gäller att få det att rulla vidare är det som om det inte riktigt skulle löpa på. Jag undrar om det är så att man ute i de nationella myndigheterna på tjänstemannaplanet kanske är rädd för att det kan medföra merarbete. Jag har full respekt för att tjänstemännen redan nu är hårt belastade, men om man får det hela att fungera och får en bra automatik i det kan det faktiskt underlätta.

Även jag avslutar med att fråga våra samarbetsministrar: Varför är det så svårt att få de ambitioner vi har att rulla ut till de nationella myndigheterna? Är det, som jag tror, att man på tjänstemannahåll är rädd för att det kan medföra mycket merarbete? Eller har samarbetsministrarna några andra tankar om vad det kan bero på?

Information

Tal nummer

211

Typ

Hovedindlæg

Person

[Anders Eriksson](#)

Datum

29.10.14 13:19